

ОТГОВОРИ:

1. Спорът е подсъден на ОС на основание чл. 104, ал. 1, т. 4 ГПК, доколкото срещу всеки от ответниците, обикновени другари, искът е предявен за цялата сума на главницата. Искът за възнаградителна лихва също е подсъден на ОС на основание чл. 104, ал. 1, т. 6 ГПК. Спорът следва да бъде разгледан по реда на общия исков процес на основание чл. 113, изр. 2-ро ГПК, независимо че договорът за банков кредит е абсолютна търговска сделка, доколкото не се твърди никаква търговска дейност на ответниците физически лица, във връзка с която да са сключили договора за кредит, което ги дефинира като потребители по смисъла на ЗЗП и ГПК.

2. Всички възражения на ответниците следва да бъдат разгледани от съда. Възражението за подаване на исковата молба след срока по чл. 415 ГПК касае допустимостта на исковия процес, доколкото срокът е преклuzивен, и за последния съдът следи служебно, поради което същото никога не се преклудира. Съдът следи служебно и за изтичане на преклузивния срок по чл. 147 ЗЗД, както и за наличието на неравноправни клаузи по предявен срещу потребител иск за реално изпълнение на договора, поради което макар възраженията да са заявени след срока за писмен отговор, съдът дължи да ги разгледа – чл. 7, ал. 3 ГПК и т. 4б от ТР 4/2013г. по описа на ОСГТК на ВКС. Възражението за погасеност на вземанията поради изтекъл давностен срок е заявено с възражението по чл. 414 ГПК, поради което следва да бъде разгледано от съда. В този смисъл е даденото разрешение с т. 11а от ТР 4/2013г. по описа на ОСГТК на ВКС, според което в производството по иска, предявен по реда на чл. 422, resp. чл. 415, ал. 1 ГПК, е допустимо да се разгледат обоснованите във възражението на дължника по чл. 414, ал. 1 ГПК оспорвания за вземането на кредитора, дори ответникът да не е подал отговор на исковата молба или да не е направил подобни възражения в срока за отговор.

3. Не е налице пречка по хода на делото и съдът следва да остави без уважение искането за спиране на производството по делото. Данни за извършено престъпление липсват, а единствено ответникът е заявил изгодни за него твърдения.

4. Заявеното от ответника А.Б.В. възражение с писмения отговор е оспорване истинността на частния документ - договор за кредит. Оспорването е направено в срок – с писмения отговор се оспорва представен с исковата молба документ. Съдът следва да открие производство за проверка истинността на документа, ако представилата го страна заяви, че желае да се ползва от него. Дължи разпределение на доказателствената тежест, като в случая следва да укаже на ответника А.Б.В., че негова е

доказателствената тежест да установи неистинността на документа – че не е подписан от него.

5. Искането за допускане на СЕ следва да бъде уважено от съда, доколкото касае приложение на императивна материалноправна норма, което съдът дължи служебно и без направено възражение от страните, и е необходимо в хипотеза, в която съдът приеме клаузите на процесния договор за еднострочно изменение на лихвения процент от банката за неравноправни.